

BUŠURELO
& ŽUŽUL

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Na broj: St-3031/2016

Razlučni vjerovnik: KPB Immobilien GmbH sa sjedištem u Austriji, Beč, Wachtergasse 1/11, OIB: 47243516908, koje zastupa Boran Bušurelo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o., Zagreb, Barčićeva 12

Stečajni dužnik: TRICON d.o.o. u stečaju, Zagreb, Masarykova 11, OIB: 53326246742

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

e/.
punomoć u spisu
prilozi

I Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod gornjim poslovnim brojem od dana 02. veljače 2021. godine određeno je da je kupac nekretnine, ujedno i razlučni vjerovnik, dužan u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja platiti troškove unovčenja u iznosu od 340.548,62 kn.

II Razlučni vjerovnik je podnio žalbu kojom pobija prethodno citirano rješenje, a postupajući po toj žalbi je Visoki trgovački sud u Zagrebu donio drugostupanjsko rješenje poslovni broj: PŽ-996/2021 dana 20. travnja 2021. godine, kojim je odbijena žalba kao neosnovana i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje.

Razlučni vjerovnik sukladno odredbi članka 387. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; nastavno: ZPP) u zakonom propisanom roku podnosi prijedlog za dopuštenje revizije radi pravnih pitanja važnih za odluku u konkretnom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a na temelju razloga propisanih odredbama članka 385. ZPP-a.

III Tuženik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske presude jer se može očekivati da je odluka o predmetnim pitanjima važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava kroz sudsku

praksu, a osobito **budući da je riječ o pravnim pitanjima o kojemu odluka suda drugog stupnja odstupa od prakse revizijskog suda.** Predmetna pravna pitanja glase:

1. „**Da li je razlučni vjerovnik koji je u ovršnom postupku na javnoj dražbi kupio nekretninu od ovršenika, koji ovršenik je pravna osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak nakon pokretanja ovršnog postupka, a kupovninu razlučni vjerovnik nije platio, već je s istom u prijeboj stavio svoju tražbinu prema ovršeniku i iz tog razloga je oslobođen plaćanja kupovnine, dužan platiti troškove unovčenja koje određuje Stečajni zakon?**“,

te

2. „**Primjenjuju li se u ovršnom postupku na nekretninama stečajnog dužnika na kojima je upis zabilježbe ovrhe izvršen prije stupanja na snagu novog Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/15, 104/17; nastavno: SZ/17), a stečajni postupak je otvoren nakon stupanja na snagu novog SZ/17 - odredbe novog SZ/17 ili odredbe Stečajnog zakona Narodne novine, broj: 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015; (nastavno: SZ/96)?**“.

* * * * *

I/ U odnosu na prvo postavljeno pitanje postoji različito pravno stajalište viših sudova.

Upravo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u ovim prijedlogom za dopuštenje revizije pobijanom rješenju potvrđuje prvostupanjsku rješidbu kojom je razlučnom vjerovniku naloženo platiti troškove unovčenja i navodi „*U odnosu na obračun troškova...Stečajni zakon odredbom čl. 248. uređuje pitanje obračuna troškova i namirenja. U suprotnom bi svi troškovi koji terete nekretninu na kojoj postoji razlučno pravo pali na teret stečajnih vjerovnika, a ne razlučnog vjerovnika koji se odvojeno namiruje iz iz predmeta razlučnog prava....razlučni vjerovnik koji je kupac i koji je stavio u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene nekretnine, a koji nije dužan položiti kupovninu, dužan je podmiriti iznos troškova unovčenja nekretnine, iako je nekretnina prodana u ovršnom postupku*“.

Međutim, suprotno gore opisanom pravnom stajalištu, Županijski sud u Zadru, u rješenju poslovni broj: Gž Ovr-255/2019 od dana 24. travnja 2020. godine, a kojim rješenjem je sud odbio prijedlog stečajnog upravitelja za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i troškova unovčenja predmeta razlučnog prava jer „*u konkretnom slučaju, a što je razvidno iz spisa predmeta stečajni upravitelj ovršenika nije imao bilo kakve troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava, a niti troškove unovčenja predmeta razlučnog prava, odnosno predmetne nekretnine na kojima se provodila ovrha, jer je sve te radnje proveo ovršni sud u ovršnom postupku, a nisu provedene u stečajnom postupku, pa neosnovano stečajni upravitelj ovršenika zahtijeva da mu sud odredi namirenje tih troškova.*“, zauzima potpuno drugačije pravno stajalište.

Budući su viši sudovi postupajući po identičnim zahtjevima stečajnih upravitelja da im se naknadi trošak unovčenja predmeta na kojima postoji razlučno pravo riješili na različite načine,

postavlja se pitanje ima li stečajni upravitelj pravo na te troškove, odnosno je li razlučni vjerovnik dužan snositi troškove unovčenja tih predmeta u situaciji u kojoj **su predmeti u cijelosti unovčeni unutar ovršnih postupaka, a ne u stečajnom postupku**. Razlučni vjerovnik je stajališta da apsolutno nikakva radnja stečajnog upravitelja nije potrebna da bi se ti predmeti unovčili u ovršnim postupcima – niti ovršni zakon ne traži sudjelovanje ovršenika prilikom provođenja ovršnih radnji – pa da stoga niti ne postoje troškovi unovčenja iz Stečajnog zakona.

Respektirajući posao stečajnih upravitelja i stvarne troškove unovčenja koji mogu nastati kada se predmeti na kojima postoji razlučno pravo prodaju u stečajnim postupcima, u konkretnom slučaju riječ je o unovčenju u ovršnim postupcima koji su počeli bitno ranije od otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom – ovršenikom i u kojima su gotovo sve ovršne radnje osim javnih dražbi (koje se, nota bene, provode elektroničkim putem pred Financijskom agencijom) bile provedene. Cjelokupni posao unovčenja u ovakvim situacijama odrađuje ovršni sudac uz ovrhovoditelja. Stečajni sud i stečajni upravitelj nemaju potrebe biti aktivni (niti su aktivni) na bilo koji način.

Gore citirano stajalište koje je VTSRH iznio u pobijanom rješenju de facto znači penalizaciju razlučnih vjerovnika koji su svoje tražbine osiguravali upisom hipoteka i koji su pokretali o svom trošku ovršne postupke, dakle diskriminira razlučnog vjerovnika u odnosu na ostale stečajne vjerovnike. Zašto bi razlučni vjerovnik bio taj koji bi snosio određene troškove, a ostali vjerovnici ne? Zasigurno nije intencija zakonodavca bila kazniti jednog od vjerovnika zato što on naplaćuje svoju tražbinu (kao razlučni vjerovnik), a ostali vjerovnici koji nisu osigurali svoja potraživanja ne. Dodatno, iako nije odlučno, u konkretnom slučaju tražbina razlučnog vjerovnika ostaje nenamirena u iznosu većem od 50.000.000,00 kn, a on bi po stajalištu VTSRH bio dužan još dodatno platiti troškove unovčenja od kojih se niti jedan drugi stečajni vjerovnik neće namiriti, već će isključivo biti plaćeni troškovi stečajnog upravitelja.

II/ U odnosu na drugo postavljeno pitanje Revizijski sud je već zauzeo pravno shvaćanje suprotno onome prvostupanjskog i drugostupanjskog suda.

VTSRH je u pobijanoj rješidbi konstatirao: *"prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog rješenja pravilno zaključio da se u ovom postupku **primjenjuju odredbe novog Stečajnog zakona**, jer je stečajni postupak pokrenut prijedlogom Financijske agencije koji je zaprimljen 25. ožujka 2016...Pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je **razlučni vjerovnik kao kupac dužan snositi troškove unovčenja u skladu s odredbama čl. 248. i 254. SZ-a...jer u trenutku stupanja na snagu ZID SZ/17 nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o dosudi...**"*

Dakle, drugostupanjski sud u izravnu korelaciju s obvezom plaćanja troškova unovčenja dovodi okolnost da bi se konkretnom slučaju primjenjivao "novi" stečajni zakon.

Suprotno pogrešnom pravnom shvaćanju suda, **u ovom postupku se ne primjenjuje odredbe aktualnog Stečajnog zakona, SZ/17.**

Naime, **odredbom čl. 441. st. 1. SZ/17 izričito je propisano kako će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama SZ koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja**, dok je odredbom čl. 441. st. 2. SZ propisano da se, između ostalog, **odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ/17 iznimno primjenjuju na postupke**

koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu toga Zakona.

Sukladno čl. 80. Ovršnog zakona ovršne radnje kojima se provodi ovrha na nekretnini su: **zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi**, utvrđenje vrijednosti nekretnine, prodaja nekretnine i namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

Budući je:

- **stečajni postupak** nad ovršenikom **otvoren** rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-3031/2016 dana **13.04.2017. godine**,
- **nesporno da su zabilježbe pokretanja sva tri predmetna ovršna postupka upisane u zemljišne knjige prije stupanja na snagu novog SZ/17**, tako je: za nekretnine u k.o. Sveta Nedjelja upisana zabilježba ovrhe dana 18. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-16706/2015; za nekretnine u k.o. Lovran upisana zabilježba ovrhe dana 5. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-2873/15 Ozn. Z-4410/15; za nekretninu u k.o. Grad Zagreb upisana zabilježba ovrhe dana 24. lipnja 2015. godine pod poslovnim brojem: Z-25439/15;

jasno proizlazi kako se **u ovom postupku sukladno odredbi čl. 441. st. 2. SZ/17 primjenjuju odredbe ranije važećeg Stečajnog zakona, SZ/96, koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovršnog postupka.**

Navedeno je izričito potvrđeno i praksom VSRH - rješidbe VSRH Gr1 299/16-2 od 23.02.2017. i Gr1 174/17-2 od 26.04.2017. – dakle revizijski sud je već zauzeo stajalište suprotno od ovoga koje zauzima VTSRH u spornoj odluci o istom pravnom pitanju.

Tako u odluci Gr1 299/16 VSRH navodi „kako su ovršne radnje započete prije stupanja na snagu SZ (Narodne novine broj 71/15), dakle prije 01. rujna 2015, to proizlazi da u ovom konkretnom slučaju sukladno odredbi čl. 441. st. 2. SZ ne primjenjuju odredbe čl. 169. st.5-8. SZ-a, pa je za postupanje u ovoj pravnoj stvari nadležan Općinski građanski sud u Zagrebu.“

U odluci Gr1 174/17 VSRH navodi „...nema mjesta iznimnoj primjeni odredbi čl. 169. st. 5. do 8. SZ u ovoj ovršnoj stvari u smislu čl. 441. st. 1. SZ, već je za postupanje u ovom predmetu...nadležan Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, kao sud koji je prije otvaranja stečaja nad ovršenikom već proveo ovršnu radnju zabilježbe rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi.

Nadalje, vezano uz troškove unovčenja i „stari“ Stečajni zakon koji je trebalo primijeniti, odredbom čl. 98. st. 5. SZ/96, propisano je, između ostalog, da će **prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka.**

Nadalje, odredbom čl. 164. st. 2. SZ/96 je propisano da ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnog namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njezinu prodaju prema odredbi st. 1. navedenog članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

Iz navedenog proizlazi kako se i u konkretnom slučaju predmetna nekretnina prodaje prema pravilima ovršnog postupka odnosno na način propisan mjerodavnim odredbama Ovršnog, a ne Stečajnog zakona.

S obzirom da se predmetna nekretnina prodaje prema pravilima ovršnog postupka, to se **sukladno odredbama čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona iz prodajne cijene namiruju one osobe koje su navedene u čl. 112. Zakona**, dok se iz iznosa dobivenog prodajom namiruju prvenstveno, i to sljedećim redoslijedom:

1. troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (pod uvjetom da su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i da se dokazuju ovršnom ispravom).

Iz navedenog stoga jasno proizlazi kako **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji** (*tako i Županijski sud u Zagrebu, posl. broj: GŽ Ovr-1649/2017-5, u privitku*), **a ne i troškovi iz čl. 254. Stečajnog zakona**. Odredbom čl. 98. st. 5. SZ/96, propisano je, između ostalog, da će **prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka**.

Nadalje, odredbom čl. 164. st. 2. SZ/96 je propisano da ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnog namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njezinu prodaju prema odredbi st. 1. navedenog članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

Štoviše, VSRH je u svojoj rješidbi broj Rev 938/14-3 od 6.07.2016., na pitanje po pravilima kojeg postupka se nastavljaju i vode prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su prije pokretanja otvaranja stečajnog postupka pokrenuli razlučni vjerovnici, **izričito dao odgovor kako takve postupke nastavlja i provodi ovršni sud prema pravilima ovršnog** (dakle, ne stečajnog) **postupka**.

Kao potkrjepu pravnog shvaćanja razlučnog vjerovnika i revizijskog suda, razlučni vjerovnik **ističe i praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske**, ovdje drugostupanjskog suda, iz koje također proizlazi pravno shvaćanje od kojeg u predmetnim postupcima odstupaju prvostupanjski i drugostupanjski sud. Naime, drugostupanjski sud u svojoj odluci - rješidba VTS RH PŽ-1890/13-3 od 6.03.2013. govori upravo o primjeni ovršnog zakona u situaciji kao što je opisana.

V Slijedom svega navedenoga, a budući da odgovori na postavljena pitanja utječu na meritornu odluku u ovome predmetu te da je o predmetnim pravnim pitanjima odluka drugostupanjskog suda u potpunosti suprotna praksi revizijskog suda, tuženik sukladno odredbi članka 387. stavka 1. ZPP-a predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim rješenjem dopusti reviziju rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-996/2021, od dana 20. travnja 2021. godine.

Trošak:

BUŠURELO
& ŽUŽUL

- sastav prijedloga za dopuštenje revizije 7.500,00 kn + PDV 25%

U Zagrebu, 7. lipnja 2021. godine

Razlučni vjerovnik, po punomoćniku